

**CHỊ NHÂN LÊ NGUYỄN GIA TRANG:
PHONG VŨ**

*(Kính mừng nhà ba, nhà thím Việt Trang và chú Phong Vũ.
Con kính chúc quý cô chú trong nhóm Trà Sơn thân tâm thoải mái)*

Cùng tha phụng, xa Huế lâu

Phiêu lãng sông hồ mọi gặp nhau

Em già đô thành quên cát bụi

Tôi trên phố núi nh hao hao

.....

Lá rừng thắm hiện chiều vắng rừng

Núi rừng Dalat tím vào đêm

Vòng qua sông gió tình Lê Nguyễn

Gửi tình thơ về trái tim.

(Việt Trang 1991)

Anh Lê Xuân Lôi là nhà thơ Phong Vũ. Anh từ Bình Định lên Dalat lập nghiệp bôn ba cày phu nhàn nhàn vào thân máu của mình.

Anh xây lò làm gạch, mở xưởng cưa dùi đèo Prenn. Ở vùng đất tranh tài tranh sáng, mưu công việc làm ăn yên ổn và tách mạng bạo toàn, anh phải lên mua gạo, thu c men cho nhàn nhàn ở mả c bả đả bà ba đến sông trong nhàn nhàn hang đá trong núi Voi gần đó.

Anh theo việc kinh doanh nên sau một thời gian trở nên giàu có. Anh dốc hết tiền của mình và mua thêm của một ngàn cây vàng để xây một khách sạn tuy nhiên để ngay dưới đèo Prenn, mang tên Lê Nguyễn Gia Trang. Khách sạn như một dinh thự, phía trước cửa hàng ra con đường về Sài Gòn, một sau nhìn xuống thung lũng. Buổi sáng sông ngòi mù mịt như một chôn chôn bôn lai.

Tuy nhiên con người dẫu có tài giỏi cũng không qua sông mả nh. Tòa nhà vừa xây xong chưa kịp trang trí bên trong thì cuộc chiến năm 1975 xảy ra. Vật liệu trang trí nội thất, vật dụng trang bị cho khách sạn, anh chôn cho xe tải chở về cất giữ trong một kho hàng ở Cam Ranh, dốc xuống bả đả pháo kích cháy trời tiêu tan.

Khi Công Sơn tiếp thu Dalat, anh không bả tịch thu nhà vì không chủ ý di tản, một phần anh

không dính vào chị để cũ và có công với Cách Mạng. Sau một thời gian, ông Ba Đ, chị tôi chị Ủy Ban Nhân Dân thành phố Dalat mời anh lên và yêu cầu :

- Ông là nhà đi t bị n. Ông bóc lột công nhân nên tài sản lớn như thế. Vì anh có công tiếp tế cho Cách Mạng nên Đảng và Nhà nước cần nhắc nhở công và tội bị vạ khoan hồng không truy xét. Bây giờ nhà nước cần căn nhà của anh để làm việc

Anh Phong Vũ đáp :

-Nếu yêu cầu thì Đảng và Nhà nước có trách nhiệm. Chúng tôi không có ý kiến gì.

Ông Ba Đ thỉnh thoảng :

- Đảng không thể hào một cây kim, sợi chỉ nào của nhân dân nên không lấy không ngôi nhà của ông, mà sẽ mua lại với giá 5 cây vàng.

Tôi một đi gia có căn nhà trên một ngàn cây vàng, anh gợn như trách tay. Anh vội cuội đèo Prenn nơi xa xôi của cũ đảng một ngôi nhà gỗ thộp lè tè, mỗi khi bước vào phải cúi ngó đi để khỏi bị đảng đũa. Căn nhà trở thành nơi lý tưởng cho nhóm Trà Sơn (*) ngâm vịnh và bàn chuyện mưu sinh.

Một hôm, tôi báo với anh :

-Tôi có hai mảnh đất trong Quận Thủ Đức, hai anh em mình vào đó trồng rau.

Chúng tôi đi xe đạp vào thôn Saint Jean, gần Tân Bình, tìm lấy mảnh đất trồng legume ngày nào. Có hai người ngó khi thấy đó một khu ruộng với chông chông cây cối và nhìn lấy mình với chỉ c cuội trên xe. Biết sợ mình không kham nổi, hai chúng quay xe về.

Ngày qua ngày, dù có phải kiếm tiền nuôi con nhỏ anh sáng tác thơ ngổu ngổ. Thời gian sau, gia đình anh được cháu Cam Ly bảo lãnh qua Canada.

Tuy cách nhau nửa vòng trái đất tình cảm giữa anh, tôi và nhóm Trà Sơn luôn vẫn đầm ấm. Mỗi lần anh về, chúng tôi hẹn gặp nhau ở nhà tôi, lúc nhà Duy Việt, Lan Hình... cùng nhau ngâm vịnh thi ca, tiếng sáo, giọng ngâm Hoàng Vân

Vẫn ngỡ ngàng và ngỡ ngàng chia cho ta đi u thu c

Ngồi bên nhau vẫn viết chuyện đi thi ca

Phải vội vã mà ngỡ xe xuôi ngược c

Trôi về đâu như mây khói lang thang

(Việt Trang)

Phong Vũ tuổi con ngựa, thua tôi ba tuổi, sức khỏe không còn nữa. Mùa đông về xuân ngổu ngổ, khi cần nghỉ ngơi, anh chỉ trốn cái lạnh về Nha Trang. Năm nay, anh bỏ mẹ, phải về Việt Nam tĩnh dưỡng thời gian dài. Thời thơ ấu anh vô cùng.

Lòng ngỡ ngỡ mà cả tôi đi với đi c bày tỏ trong lời đi tỏ a tỏ p thơ "Tiếp Bước Phiêu Hoàng"

Thị Phong Vũ còn phụng phịu t mệt trí lý nhân bèn, v tha mà không u th i m n th , v ng vúi m t nét băng khuâng c h u mà không bi lý, bao gi cũng nh nhàng nh gió tho ng, than th n t mây bay.

T t c đ u ch y xuôi dòng Chân Th n M

Trong cu c s ng đ i th ng, anh th nh tho ng tiêu dao đây đó. M i chuy n đi có m t bài th đ i, đúng h n, m i bài th là đ u n m t chuy n nhàn du.

Nh ng năm tháng còn q quê h ng, đ u chân anh t ng in đ c chi u dài đ t n c, qua nh ng đ a danh thân quen, đ ng chân trên nh ng dòng sông, t c i ngu n ch y ngang v b n c .

C cây, hoa b m, trăng sao, thôn trang, th thành, c nh v t vô ngôn, t t c t o ngu n c m h ng cho anh c m bút thành th .

T Montréal, thành ph đ nh c , anh quay qu t t ng đêm nh Hu , đan xen k n m bu n vui dâu b . Đ ng trên b sông Saint Laurent, th b i h i nh v c lý xa xă. Sydney, nhân ngày vui c a cháu, th không quên ng i ca Đal t, n ng nàng tình nghĩa, nhìn ph ng tím kinh thành Úc Châu mà th ng c m màu tím nh nhung c a cây ph ng tím già đ ng l loi bên ch Dalat, đông ng i qua i.

Đang còn t p b c phiêu b ng, anh Phong Vũ – m u ng i “Đê đ u t c h ng”(**) không nh Gi Đào:

Tinh Châu đ t khách m i năm

Hàm D ng hôm s m khăng khăng mong v

Tàng kĩ n qua b n đê mê

Tinh Châu ngo nh l i thành quê h ng nhà (*)

Trái tim anh luôn luôn mang n ng hình nh ph núi Đal t th m ng, c đố Hu ngàn năm tr m m c và c non n c Việt Nam k v , yêu quý đ m m t ngày đ p nh t: Đoàn viên

24 . 10 . 2008

Việt t Trang & Phạm Mai Hoàng

(*)Hội thi h u Trà S n kh i đi m có các v : Phong Vũ Lê Xuân L i, Việt Trang Phạm Gia Trí p, Tr n V n L , Tâm Minh Ngô T ng Giao, Cam Lĩnh Nguyễn Thái Em, nhà s Viên Ng Lê Trung Trang, nhà s Thích Minh An, Xuân Đài Nguyễn Th Nghĩa, Lan Hình Nguyễn Ngọc Dĩnh, Duy Việt Huỳnh Chùm... h trao nhau nh ng bài th chép tay trên gi y v h c trò hay c u k h n trên nh ng trang pellure gi y m ng còn sót l i c a th i xa x a. Nh ng bài th c a h không đăng báo trong n c mà đ c b n bè g i qua h i ngo i đang vào nh ng đ c san c a tr ng n trung h c Bùi Th Xuân - Tr n H ng Đ o, ho c nh ng t báo ti ng Việt bên đó. Nh ng bài đ c đăng, b n h u l i c t g i v làm quà l i cho tác gi

(**) Đ tang đi n

Khách xá Tinh Châu dĩ th p s ng

Qui tâm nh t d c Hàm D ng

Vô đoan cánh đ Tang Đi n th y

Khách vâng Tinh Châu thơ cớ hờn

(***)Ghi chú: gửi ba và chú để u ở chôn hờ vô. Con xin gửi lời câu thơ cớ a cô Chúc Mai để tởn nhữ hai ngườ:

Tiền Biệt Anh

Tôi đi a anh đến cư ở đởng này

Trời sao làm gió làm mưa bay

Bây giờ tháng mấy rồi anh nh

Mà đã lập đồng anh có hay

==

Tay nỏng gởi trúc tiễn đi a nhau

Đã có nếm a câu kinh lòng quàn đau

Sống sống lê búp c chân huy n học c

Kìa ai sống sống khó sống sống sống sống

==

Tôi chỉ đã a anh đến thò thò

Lá vàng sống sống mãi sống sống sống sống

Hình nhò sống sống khóc và tôi khóc

Nay sống sống anh sống sống, ai sống sống tôi

Chúc Mai

Việt Trang

Phong Vũ